

مقایسه ویژگیها و اجزای بزاق بین کودکان مبتلا به پوسیدگی زود رس دوران کودکی و کودکان فاقد پوسیدگی

استاد راهنما: دکتر علی باقریان

استاد مشاور: دکتر غلامرضا اسدی

نگارش: امید امیری نسب

شماره: ۲۸۳

چکیده:

مقدمه: پوسیدگی زودرس دوران کودکی یکی از شایعترین بیماری های مزمن دوران کودکی می باشد. بزاق به عنوان یکی از فاکتورهای میزبان نقش مهمی را در حفظ ساختارهای دهان بازی می نماید. هدف از مطالعه حاضر مقایسه pH، ظرفیت بافری، غلظت کلسیم و فسفات در بین کودکان مبتلا به پوسیدگی زودرس دوران کودکی و کودکان فاقد پوسیدگی می باشد.

مواد و روش ها: در این مطالعه مقطعی نمونه بزاق غیر تحریکی از نود کودک (۴۵ نفر در گروه مبتلا به پوسیدگی زودرس و ۴۵ نفر فاقد پوسیدگی) با استفاده از روش Scully گرفته شد. pH و ظرفیت بافری به وسیله دستگاه اندازه گیری pH تعیین شد. غلظت کلسیم و فسفات به ترتیب به وسیله روشهای CPC Photometric و Phosphomolybdate/UV تعیین گردید.

یافته ها: pH بزاق در حال استراحت در گروه فاقد پوسیدگی به طور معنی داری بالاتر بود و ظرفیت بافری نیز در این گروه به طور معنی داری بهتر بود ($P=0/002$) ولی هیچ تفاوت معنی داری بین غلظت کلسیم و فسفات در دو گروه مشاهده نگردید.

نتیجه گیری: بالاتر بودن pH و بهتر بودن ظرفیت بافری بزاق در حال استراحت در کودکان فاقد پوسیدگی می توانند از فاکتورهای احتمالی دخیل در پیشگیری از ایجاد پوسیدگی باشند؛ اما مطالعات بیشتری برای درک اثرات بزاق، ویژگیها و اجزای آن بر روی پوسیدگی زودرس دوران کودکی مورد نیاز می باشد.

کلمات کلیدی: پوسیدگی دندان، بزاق، کلسیم، ظرفیت بافری.